

Yaşam, yüksek anlamlılık yüklü ender tek anlamlardan ve bu anlamların olsa olsa gölge görüntülerinin çevremizde gezindiği, sayısız aralardan oluşur. Sevgi, bahar, her güzel ezgi, dağlar, ay, deniz. Her şey ancak tek bir kez tam yürekten dile gelir: bir biçimde söze tam olarak hiç gelebilirse. Çünkü birçok insan bu anlamları hiç yaşamaz; onlar, gerçek yaşam senfonisinin araları ve duruşlarıdır.

Nietzsche

İlk Adım

Bu olağanüstü dönemde önemli bir tarihe tanıklık ediyoruz. Bu yönde düşünmek ve düşünmeye teşvik etmek büyük önem taşıyor. Korona Günlerinde Fotoğraf çalışması bu tanıklığa görsel bellek oluşturmak adına hızlı bir refleksle oluştu. Çünkü deneyimlerimiz, katkımızı sunmadığımızda, tarihi birilerinin yazacağını öğretti. Bu nedenle bu kolektif çalışma, herhangi fotoğraf etkinliğinden daha farklı anlamlar taşıyor.

Bu süreçte fotoğraf nerede duruyor? Bir nesne mi? Psikolojik tedavi ya da sosyolojik araç mı? Sanatsal ya da işlevsel bir dil mi? Ya da hepsi mi? Fotoğrafın kuramsal boyutu tartışılır. Ama şu kesin fotoğraf, anı yakalayan önemli bir kayıt aracı. Bu nedenle yapmamız gereken ana odaklanmak ve içsel yönelimle değişen zamanı kayıt etmek.

Peki son birkaç aydır hayatımızda neler değişti? Bu küçük notlar fotoğrafa başlamak için ilham verebilir. Vahşi kapitalizm durakladı örneğin. Yaşam durdu. Evlere çekildik. İzole olduk. Kendimizle baş başa kaldık. Sıkıldık, içe kapandık, düşündük, düşünmenin ne olduğunu düşündük. Sürekli "o son iki haftayı" bekledik. Aç kalırsınız korkusuyla dolapları doldurduk. Sabunla ellerimizi yıkadık 20 saniye, sebzeleri, meyveleri, paraları yıkadık, yetmedi ne buluyorsak onu yıkadık. Sayılara takıldık her akşam, ölenlere üzüldük, ölenlerin sayı olarak temsiline de. Sağlık çalışanlarına alkış tuttuk. Önerilerine uyup maskeleri taktık. Önerilerine uyup çıkardık. Evlerde ekmek yaptık çokça, domates biber ektik balkonumuza. Sosyal mesafeyi koruyarak alışverişe gittik haftada bir.

Güzel şeyler de oldu: doğa nefes aldı mesela. Meğer ne kadar kirlenmiş her şey,hava, deniz bir de ilişkiler. Yeni alışkanlıklar edindik. TV'de yeni yüzler gördük. Bilim söylemi yendi mesela. Kolonya gibi eski alışkanlıklarımızı hatırladık . Yeni terminolojiler de edindik. Bulaşı öğrendik Covid-19'un nasıl görüldüğünü, ve pandemiyi. Pan Yunanca birlik demekmiş, demi, demos'tan geliyor. "Bütün halk" anlamında. Ama galiba pandemide en çokta şunu öğrendik; birlikte dayanışma bilinci geliştirmeyi. İnsan böyle bakınca tüm olumsuzluklara rağmen umutla doluyor. Hadi fotoğraf yolculuğu başlasın o zaman. Her şey ilk adımla başlar.

Handan Saygon Dayı

08.05.2020, Antalya